

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Egész évre . . . 5 „ — „
 —
 Megjelenik minden szerdán
 és szombaton.
 —
 Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,
 hova a lap szellemi részét és a
 nyiltteret illető közleményeket
 küldeni kell:
Városház-tér 10. szám.
 Szerkesztő otthon van minden
 nap délután 4-5 óráig
 Kiadóhivatal, hova a hirdetések
 és előfizetési díjak, valamint
 reklamációk küldendők:
Wesselényi és Könyg
 könyvnyomdája
 (Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
 A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

Artézi kút.

Bizonyára sokan lehetnek városunk lakosai között olyanok, a kik pár hóval ezelőtt a közfürdő telkén felállított háromlábú ágast meglátva, így kiáltottak fel: „Ugyan mi lesz ott?”

Erre a kérdésre azután úgy a hivatalos körökből, mint a hírlapok útján megkaptuk a feleletet, mely szövege a következő: „A város ott artézi vízforrás kutatása céljából próbafúrásokat eszközöl.”

Lett erre nagy öröm a beavatott körökben. De hát hogy is ne lett volna, mikor tudjuk, hogy az artézi forrás vize a legjobb ivóvíz a föld kerekén; már pedig a jó ivóvíz első és nélkülözhetetlen kelléke az egészségnek. De ez az öröndetes esemény sem a közélet vezérférfiai körében, sem a sajtó terén nem vert nagyobb hullámokat; a helybeli lapok érdemleges méltatás nélkül közölték ezt, mint egyszerű hírt.

Hát jó is volt nem sietni az öröndezéssel, mert — mint legutóbb illetékes helyről értesítünk — az artézi kút furását egy szebb és jobb időre halasztották. A fúrás nem is a város, hanem a fürdő részvénytársaság eszközölte oly célból, hogy megtudja: vajjon

közel 20—30 méternyi mélységben nincs-e valami melegvíz forrás? . . . A fúró lement már egyik helyen 28, másik helyen 20 méternyre; de miután melegvizet nem találtak, a fúrás abba hagyták.

A próbafúrásból azonban megtudtunk valamit. Azt, hogy városunk talajában az artézi forrás 50—60 méternyre megtalálható. Ezt Adler Károly városi főmérnök mondja, a ki már 28 méter mélységben bizonyos nyomást érzett, mely előjele az artézi víz-ér közellétének.

No de tegyük fel, hogy Adler talán téved, mert Magyarországon artézi forrást — tudunkkal legalább — 200 méteren innen sehhol sem találtak, sőt Debreczenben már hatodik esztendeje, hogy folytonosan fúrnak s még ma 800 méternyre sem találtak ilyen forrásra; hanem ha még 100 métert tévedne is, érdemes volna a próbafúrás tovább folytatni.

Megmondjuk miért.

Azokban a városokban, a hol eddig artézi kutat fúrtak, mint: Szegeden, Hód-Mező-Vásárhelyen, Szabadkán, mindenütt örömmel konstataják, hogy azóta feltűnően csökkent a megbetegedések és elhaltak száma s megszüntek a rossz ivóvíz okozta járványos betegségek. Miskolcz régi város, ennél fogva a vá-

ros területének talaja fertőztetve van s ma már alig lehet tiszta, jó ivóvízhez jutni; első és elengedhetetlen kötelessége tehát a városnak erről gondoskodni; különösen ma, midőn a kolera réme fenyeget bennünket!

Tiszta, jó ivóvizet pedig artézi kutak fúrása által nyerhet a város legelőbb.

Azt is megmondjuk, hogy micsoda úton.

Előttünk van most legközelebb Félégyháza rendezett tanácsú város példája. E város régen óhajtott már az artézi kút fúrását. Tárgyalásokba is bocsátkozott ez ügyben Zsigmondyval, a kit e téren az országban elsőrangú szaktekintélynek tartanak. Ő oda nyilatkozott, hogy a fúrás 30,000 frt költséggel lehetne megkísérelni. Ekkor előáll a kisteleki gőzmalom tulajdonosa: Majláth s azt az ajánlatot teszi, hogy 3200 frtért megkísérelje az artézi kút fúrását saját rendszere szerint. Ha a kút nem sikerül, akkor csak 800 frtot kap. És az eredmény fényes lett: egy hó alatt 250 méterre fúrva, 12 fokos víz bugyog fel 5 méter magasra, percenként 80 liter vizet szolgáltatva.

Minden valószínűség a mellett szól, hogy a mi a félegyháziaknak sikerült, az nekünk is sikerülni fog; sőt — ha Adler

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Mi lesz ebből?

(Európai nagy cirkusjáték.)

Budapesten a hős Masson-t
 Robinetti leteperte
 S szabályszerint „mindkét vállát”
 Derekasán földhöz verte.
 Legyőzte olasz a frankot! . . .
 Francziák! Ezt ne hagyjátok! . . .
 Im, Boyer jó a küzdőterre . . .
 Baj lesz ebből, meglátjátok!

A muszkák Bulgáriára
 Titkon gyilkos szemet hánytak,
 Amde erre Koburg Ferdé
 Fügét mutatott a császárnak.
 A medve most dühöngve szól:
 „A vakmerőt érje átok!” . . .
 S nagy karmait hegyezgeti . . .
 Baj lesz ebből, meglátjátok!

A vén Bismarck nem duzzog már,
 A küzdelem terére szállt
 S párviadalra hívta ki
 Hatalmas urát a — császárt!
 Európa bámulva néz . . .
 Ilyen harcot rég nem látott.
 Kiáll-e Vilmos a platzra? . . .
 Baj lesz ebből meglátjátok!

Kalamus.

Petőfi lírai költészete.

(Folytatás.)

(5.)

A keresztyén vallás halhatatlanságról való hite ime hogyan vigasztalja a természet fiát, a kunyhó lakóját.

Addig epeszt a bánat engemet,
 Addig, addig nyögöm keservemet,
 Mig egyszer a hanggal egyetemben
 Lelkem is a más világra reppen.

Midőn e három dallal meghódítja a fiatal sziveket 1843-ban, 1844-ben az egész nemzetre ható „Honfidal”-a jelenik meg s honfi és honleánygyermek és ifju, iskolás és iskolán kívül dalolja, szavalja:

Tied vagyok, tied hazám
 E szív, e lélek:
 Kit szeretnék, ha tégedet
 Nem szeretnék!

Berzsenyi Dániel „A magyarokhoz” klaszikus ódája, Vörösmarty Szózata, Kölcsey Hymnusa, Bajza Ébresztője után még Petőfi honfidal kellett, hogy a nemzet, a haza szentségén igazán lelkesülve, öntudatra ébredve, előkészítse a bekövetkező nagy napokat politikájában, úgy mint a társadalmi életben. Olvassuk el még egyszer s gyönyörködjünk e költemény hasonlataiban, szépségében.

Tied vagyok, tied hazám!
 E szív e lélek:
 Kit szeretnék, ha tégedet
 Nem szeretnék!

Szentegyház keblem belseje.
 Oltára képed.
 Te állj, s ha kell, a templomot
 Eldöntöm érted.

Templomhoz hasonlítja keblét, tehát tiszta, eszményi dolgokkal teljes, imára, békére, a szent igék hirdetésére rendeltetett épülethez, melynek oltára a szeretett haza képe. Tudjuk, a templomban az oltár a főhelyet foglalja el, melynél az áldozat is végbe megy. A költő lélektemplomában ilyen főhelyet foglal el a haza, melylyel szeretettel áldozik eszményének, annyira, hogy ha kell ledönti a templomot, feláldoz nyugalmat, békét s vérét ontja, meghal érte, hogy az oltárképét, a hazát megvédje. Mily szépség a nyelvetben, erő a gondolatban, együtt véve, mily érzés a haza iránt.

S az összeroskadó kebel
 Végső imája:
 Áldás a honra Istenem!
 Áldásod rája.

Tehát utolsó lehellete is a hazáért való imádság. Történhetett-e másképp, mint a hogy történt, hogy ily lángoló hazaszeretet csakugyan ott égett el a harcmezőn, ezreket melegítve, buzdítva, tetre gyulasztva.

De én nem mondom senkinek,
 Ki nem kiáltom:
 Legkedvesebbem hogy te vagy
 E nagy világon.

Nem tartozik a nagy szavú, hangú hazafiak közé, kik ajkukon hordozzák a haza szent nevét, de szívökben korántsem ég a hazaszeretet lángja, nem hogy oltárképök lenne a haza eszménye, kik mások, a tömeg előtt ugyancsak kiáltják, hogy kedves nekik a haza, de ha tette kertülne a dolog, áldozni nem lennének képesek.

Ezt fejez ki a nemes és szeplőtlen jellemű nagy Kölcsey: „Ezreket fogsz láthatni a

Károly tapasztalata igaznak bizonyul — az eredmény még fényesebb lehet.

Itt van tehát a legjobb alkalom artézi kút furására. Tegyük azt a 800, vagy ha kell 1000 frtot koczkára, hiszen más haszontalan célokra mennyi ezeret ki-dobtunk már! . . . Tegye magát a polgármester ur érintkezésbe a félegyházi szerencsés artézi kút fúrójával s hívja meg Majláthot városunkba egy artézi kút furására.

Mi óhajtjuk és reméljük, hogy ha ez a terv megvalósul, rövid időn egészséges ivóvízzel rendelkezik városunk lakossága s ezzel csorbát ütünk a halál éles kaszáján, számtalanokat mentve meg a haláltól, számtalanok jó egészségét biztosítva.

Leánynevelésünk.

A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola felügyelő bizottsága legközelebb tartott ülésében kimondta, hogy az intézetet felsőbb 5-ik osztálylyal kiegészíteni hajlandó, miután ez a szükséges helyiség és felszerelés tekintetében már akadályokba nem ütközik; megbizta az igazgatót, hogy ha elegendő számú növendék jelentkeznek, a felső 5-ik osztályt jövő szeptember hó 1-én nyissa meg. A végérvényes intézkedéseket a Miskolcson szeptember 18-án tartandó egyházkerületi közgyűlés fogja megtenni.

A tisztáninneri ref. egyházkerületnek tehát ismét egy olyan intézkedése fekszik előttünk, mely városunk nőnevelését, leányainknak magasabb kiképzését fogja előmozdítani. Ezért ismét köszönettel tartozik városunk közönsége a tisztáninneri ref. egyházkerületnek, annak nagydídemű vezére: Kun Bertalan püspöknek.

A nevelésügy komoly munkásainak és barátainak lelkét csakis örömmel töltheti el az egyházkerületnek ez a legújabb intézkedése; mert ez által annak az útnak kiszélesítését, egyengetését látják munkálni, a mely a mai korszellem és társadalmi viszonyok között az egyedüli út a női magasabb műveltség elérésére.

Pedig vannak emberek, a kik a leánygimnázium felállításáról álmodoznak; sőt már nemcsak álmodoznak, hanem — ha lehet nekik hinni — Budapesten szeptember havában megis nyitják azt. Nem kevesebb mint tizennyolc tanerő vállalkozott, hogy az ügyet megindítja, fellendíti, egyelőre díjat nem követelve. Az intézet célja két pontban van körvonalozva. I. Ideális célok: 1. A modern nő eszményének nemzeti alapon való megtestesítése, a női élet észszerű reformjával higiénikus nevelés alapján s

a munkára, mint a boldogság feltételére való képesséssel, az erő és az érzékek s itt különösen a szépérzék kifejtése által; 2. Az iskola útján elérhető legmagasabb fokú általános műveltség megadása. II. Konkrét célok: 1. Az egyetemi tanulmányokra való előkészítés; 2. A nők keresetképességének fokozása, előkészítés mindama pályákra, melyekre az érettségi bizonyítvány jogosít.

Az intézmény feladata oly szépen van itt fogalmazva, hogy az ember szentségtörésnek tarthatná tollat emelni ellene. Ki ne hajolna meg eme észszerű és ideális célok előtt? . . .

De két skeptikus kérdés tolokodik mindazonáltal elénk: 1. nélkülözhetlen-e a leánygimnázium? — 2. el fogja-e érhetni célját?

Sietve feleljük mindkét kérdésre, hogy: nem. Bármily szép a célja, bármily lelkesedéssel karolják fel eszméjét — értelmében sincs. A pompásan kicsiszolt pontozatok az elfogult lelkesedés emelte légvárak összeomolnak egyetlen hatalmas érv előtt: társadalom. A mai társadalom elvei, a nőnek ezen elvekhez való viszonya és a társadalomban való viszonya és a társadalomban való helyzete nem felelnek meg ama szép intencióknak, melyeket a leánygimnázium megvalósítani szándékszik. Egy gyökeres társadalmi reformra, a társadalom teljes újjászülésére volna szükség, az a kis áramlat, mely itt-ott egyeseknél, vagy legfeljebb egyes osztályoknál mutatkozik, még nem nyújt elég tápanyagot az intézményeknek. Hogy úgy mondjam, a nőnek emancipációját kellene előbb megteremteni, amerikai yanke szellemet honosítani meg Magyarországon. De mi még ezektől — hála istennek — messze állunk. Nézetünk szerint az új intézmény ideális céljai, egyéb uton is megvalósíthatók. A céljukat jól felfogott, hivatásuknak teljes magaslátán álló felsőbb leányiskolák egészséges, művelt és jeles honleányokat nevelhetnek. A leánygimnázium ideális célja tehát ellentmondás nélkül, sőt feltételkép beilleszthető a modern felsőbb leányiskolák keretébe.

A mi meg az új intézmény konkrét céljait illeti, erre nézve a már említett évről utalunk, mely a korszellemet tartja e célok megvalósíthatásának egyetlen és legfőbb akadály. Női proletárokra nincsen még szükségünk, eleget szolgáltattak a tanítónő és tanárnő-képzők amugy is. Posta- és távírdai-, vasúti hivatalokra, kereskedelmi teendőkre, tanítónői és nevelői állásra képesítő tanfolyamaink kimerítik a nőnek a mai társadalom által engedélyezett összes nyilvános szerepkörét. A saját munkájára utalt és nyilvános önálló pályára lépni óhajtó nő választhat a nevezett pályák között, többet a korszellem és a viszonyok még eddig nem nyitottak meg előtte.

kik ajkaikon hordozzák a szent nevet; kik magasztalva említenek mindent, a mi a honi föld határain belől találkozik, kik büszkén tekintenek az idegenre s hálát adnak az égnek, mely őket magyaroknak születni engedé: s véled-e, hogy ezen hazaszeretet az, mely az erények koszorújában olthatatlan fényvel ragyog s a történet évkönyviben tisztelő bálumattal említettik?*

Minden erény önáldozattal jár, feláldozásával pillanatnyi kényünknek megtagadásával ünhasznunknak. Mindent, a mi élted folyta alatt arczod izzadságában gyűjtöttél; mindent, a mit lángoló szerelemmel fűztél magadhoz, javaidat kincseidet, házad népét és saját éltedet naponként és pillanatonként érette fel kell szentelned. E szóban: haza, foglaltatik az emberi szeretet és óhajlás tárgyainak egész összessége.

Titkon kísérem lépteid
S mindegyre híven;
Nem, mint az árny az utazót,
Csak jó időben.

Álljunk meg ennél a versszaknál is s gyönyörködjünk szépségében, hasonlatában. Ez folytatása az előbbi versszak eszméjének: nem kiáltozza üres szavakban a haza szavát, szeretetét, hanem mint jellemes, a haza érdekét igazán szíven, keblében hordozó hazafi titkon, csendben folytonosan figyelemmel kíséri annak sorsát, nem mint az árnyék az utazót, „csak jó időben“ de mindég, örömeiben, bánatában.

A hazát utazóhoz, vándorlóhoz hasonlítja, kinek sok változáson, vízszontagságon kell ke-

resztül menni, távolban csillogó remény után törekedni, sokszor csalódnai és ismét remélni.

Tudjuk, hogy teljes árnyat csak akkor vet a test, ha fényes napos idő van. Borongós időben fél, vagy épen semmi árny. Ettől a természet törvényétől veszi a hasonlatot. Nem csak akkor szereti hazáját, mikor azt szeretni könnyebb dolog: annak örömeiben, boldogabb napjaiban; hanem akkor is, mikor annak napja homályban áll, boldogsága, öröme fátyollal van borítva; akkor is, mikor a zivatark életét fenyegetik.

Itt eszünkbe jut ez ókor nagy költőjének rokon eszméje:

Ha boldog vagy, barátaid
Vannak seregestül,
Ha fellegek borúlnak rád,
Magad lész egyedül.

A hasonlatot a következő versszakban folytatja, hogy azzal még erőteljesebb, fenségesebb vonásokkal rajzolja honszerelmét:

De mint az árnyék nő, midőn
Az est közelget:
Nő bűm, ha sötétedni kezd
Hazám fölötted.

Az alkony és reggel nagy, hosszú árnyékokat vet. A haza szomorú sorsát ilyen alkonyhoz hasonlítja, mely nagy bánat, fájdalom, honfű árnyait veti a szívekre. A költő bánata bűja úgy nő a haza sorsáért aggóva, miként az esteli árnyék nő.

A civilizáció csúcsára ért nyugaton is elvélve akadnak csak a doktor-kisasszonyok. Angolországban a nők nem tudják kivinni a szavazati jogot, mit akarunk hát mi? Majd ha a jogi, mérnöki, orvosi és papi pálya — melyek megjegyzendő, a nő hivatásával és fakultásaival sem volnának összeegyeztethetők — megnyílnak az asszony előtt, majd ha Europa is emancipálja a nőket — akkor ám nyíljék meg a női gimnázium, de addig érjük be a felsőbb leányiskolákkal és azokat tökéletes bitsük, emeljük!

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Kossuth Lajos 90-ik születésnapjának** megünneplése iránt az országban mindinkább élénkül a mozgalom. Szó volt arról, miként már említettük, hogy a nagy száműzöthöz egy nagyobb számú küldöttség fog szeptember 19-én Turinba záródokolni. Erre vonatkozólag azonban Kossuth Ferencztől, a Kossuth Lajos fiától, egy levél érkezett Helfy Ignácához, melynek tartalma a következő: „Arról értesültem, hogy édes atyám 90-ik születésnapjáról ünneplésekkel szándékoznak megemlékezni a hazában és hogy tervben van egy nagy küldöttséget meneszteni Turinba. Szem előtt tartva azt, hogy midőn néhány év előtt tisztelői tömeges látogatással örvendeztettek meg atyámat, az elérzékenyedés oly káros hatással volt reá, hogy hónapokig sinlette e hatást: attól kell tartani, hogy most, midőn agkora még előbbre haladt, az izgatottság igen károsá válhatnék. Házi orvosa (kivel a dolgot megbeszéltem) határozottan ellene van az ilyenű felindulásnak; kérésem tehát önt, mint családunk egyik legjobb barátját, hogy hasson arra, miszerint kimaradjon az ünneplések sorozatából ezen tervezett küldöttség. Mentül nagyobb a ragaszkodás édes atyámhoz, annál inkább át lesznek hatva azok, kik e ragaszkodással viseltetnek, azon óhajtól, hogy atyám becses egészsége (melyet a jó Isten eddig megtartott) ne legyen kockáztatva semmi által, még a ragaszkodás nyilvánítása által sem. Nyugtasson meg kérem ezen körülmény felett, ha teheti s fogadja a távolból meleg baráti kézszerítasomat. Kossuth Ferencz.“ Ez ellen a levél ellen nincs apelláta, ha hazánk legnagyobb fiának egészségi állapota ezt így kívánja, a nemzeti záródokolás elmarad; pedig az ő látásán megerősödvé, szavától fellelkesülve tért volna vissza a tisztelő sereg, hogy küzdjön a nemzet igazaiért.

— **Ruttkayné Kossuth Lujza** levelet írt Vajda Emil székelyudvarhelyi tanárhoz, a ki „Kossuth Lajos élete és jellemrajza“ című művének diszplányát a nagy hazafi örangyalának: Ruttkaynének küldötte Turinba. Ruttkayné a többek közt azt írja: „Bátyám még nem ért rá az ön könyvét elolvasni, mert nagyon el van foglalva „Iratai“ negyedik kötetének elkésett bevégzésével. Szegénynek már nagyon neheze ére esik a munka. Ő, ki egész életében oly rendkívüli tevékenységgel igyekezett elveit életbe léptetni, most már nagyon óhajta a nyugalmat!“

— **Zelenka Pál** evang. püspök vasárnap reggel Rimaszombatba utazott, hogy az egyházkerület képviselőjében jelen legyen Liszka József rimaszombati gyógyszerész s egyházkerületi pénztárnok temetésén. Az állomáson Glaufer Pál rimaszombati lelkész fogadta. Püspökünk még ugyanaz nap este hazautazott Miskolcra.

— **Dutkay Józsefet** a felsőszolczi rom. kath. egyház plébánosát, dr. Samassa József egri érsek ároktói plébánossá nevezte ki.

— **Előléptetés.** Balázs Elemér miskolci kir. járásbirósági aljegyzőt, a m. kir. igazságügyi miniszter a miskolci kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki. — Somlódny István hajduszoboszlói kir. járásbirósági aljegyző a miskolci törvényszékhez szintén jegyzővé neveztetett ki.

— **Hymen.** Prahács Béla, városunk egyik fiatal, törekvő iparos eljegyezte Szántay Márton helybeli iparosnak kedves leányát, Szántay Jolán kisasszonyt. — Melcher Károly, jelenleg városunkban időző bécsi kereskedő jegyet váltott özv. Beke Lajosné szül. Tolnay Mariska urnóval.

— **A miskolci kereskedelmi és iparkamara** beltágjainak választása e hó 4-én még eddig sohasem tapasztalt érdeklődés mellett folyt le városunkban. A főutcán, különösen a megyeháza körül oly élénk mozgalom volt, a milyent csak képviselőválasztások alkalmával tapasztal-

lunk, A kereskedelmi szakosztály tagjainak választása reggel 8 órakor vette kezdetét. A szavazatszedő bizottságban maga Melczér Gyula alispán elnökölt. Bizalmi férfiak voltak: Fűrész Ferencz és Robicsék Emánuel. A 396 választó közül 261-en szavaztak. Az eredmény, melyet déli 12 órakor konstataáltak, a következő: Megválasztottak 1. Radványi István 261. 2. Lichtenstein József 260. 3. Holländer Ede 256. 4. Feuerstein Márkus 260. 5. Frank Albert 261. 6. Grünfeld Ödön 254. 7. Kohn Jakab 254. 8. Koos Soma 253. 9. Weisz József 255. 10. Robicsék Emánuel 159. 11. Kubacska István 255. 12. Rosenthal Vilmos 153. 13. Neufeld Lipót 211. 14. Groák Ignác 153. 15. Hercz Zs. 240. 16. Fűrész Ferencz 224 szavazattal. Az iparos szakosztály tagjainak választása délután 3 órakor kezdődött s folyt egészen esti 7 és fél óráig. A szavazatszedő bizottságnak itt is Melczér Gyula alispán volt az elnöke, mellette mint bizalmi férfiak: Kulcsár Károly és Pfliegler Ferencz működtek. A beadott szavazatok összeszámlálása után kitűnt, hogy az iparos szakosztály tagjaiul megválasztottak: 1. Radványi István 305. 2. Dobos Sámuel 305. 3. Dr. Csáthy Szabó István 305. 4. Fischer Albert 200. 5. Forster Rezső 303. 6. Hesz Miklós 305. 7. Karla Bertalan 261. 8. Koos Miksa 170. 9. Leszih Miksa 305. 10. Pfliegler Ferencz 305. 11. Polatsek Arnold 305. 12. Prokób Antal 269. 13. Blumenstock József 139. 14. Pick Jakab 191. 15. Virágh János 303 és Ujhelyi Miklós 225 szavazattal. Ime tehát az eredmény. A megválasztott férfiak városunk kereskedői és iparos osztályának vezérei s legmunkásabb tagjai voltak eddig is, azt hisztük, azok lesznek ezután is. Csak egy dolgot említünk fel sajnálkozással, azt, hogy a választási küzdelemben, az erős korteskedés miatt egy oly férfi maradt ki, mint Kulcsár Károly, a ki teljes életén keresztül lelkének egész erejével harcolt az iparos érdekekért, a kit, mint az iparos osztály díszét, az egész orozág ismer. Ez nem szép dolog volt. Egyébként üdvözöljük az ujonnan megválasztott beltagokat s kívánjuk, hogy minden munkájokat hazafias szellem hassa át.

— **Horváth Sándor**, járásbírósi irnok néhány nappal ezelőtt rokonainak látogatására vidékre utazott s a hogy tegnap haza érkezett, bánulva vette észre, hogy úton-útfélen a legnagyobb jó indulattal köszöntik és üdvözlők az embereket, sőt még olyanok is kezet fogtak vele, a kiket csak távolról ismert; minden léptenyomon csak azt kérdezték tőle: „Ejnye, hát hol volt? Nincs semmi baja?” . . . Horváth eleinte csak bámult, sehogyse tudta magának megmagyarázni, honnan származik ez a rendkívüli érdeklődés az ő utazása és egészségi állapotára iránt? Később azonban kezébe nyomták a „Borsodmegyei Lapok” tegnapi számát. Ebből azután megértette, hogy őt már Miskolcra meg is hívták, a mennyiben az a hír volt róla elterjedve, hogy egy padlásra felakasztva találták. — Nagyon sokáig fog élni Horváth úr.

— **Városunk tanárai** közül Simon Gábor ev. ref. főgimnáziumi tanár vesz részt abban a hat heti görög-pótló tanfolyamban, melyet a közoktatásügyi kormány most Budapesten szervezett. A magas minisztérium a tanfolyam hallgatói részére hat hétre fejenként 25—30 frt segélyt helyezett kilátásba. Lám, mily nagy lelt adomány! Tanáraink elköltenek (napi 4 frtot számítva) hat hét alatt 168 frtot az úti költséggel mintegy 200 frtot a hazai közoktatásügyi érdekében s a kormány a költség egy nyolczad részét visszatéríteni kegyeskedik. Az a kérdés: jár-e a tanárnak mint állami tisztviselőnek napidíj, vagy nem? . . . Ha jár, akkor tessék a rangosztályoknak megfelelő díjat kifizetni; ha nem jár, akkor ne adjon semmit, tanáraink önértékét legalább „alamizsnával” ne sértse meg.

— **A zónaidő** behozatala komoly gondolkodóba ejtette az iskolák igazgatóit. Azon gondolkoznak, hogy a „délután”-ból a „dél előtt” javára elvett csaknem félóra időt miképpen érvényesítsék „addig, míg nappal vagyon”; mert elkövetkezik a tél, a mikor már 8 óra után gyertya vagy lámpafény nélkül senki sem munkálkodhatik. A polgári iskola igazgatósága úgy kíván a bajon segíteni, hogy a tanítást reggeli 8 órától egyhuzamban egészen délutáni 1 óráig tartja, azután egész nap szünet. Ezt a beosztást mi nem tartjuk megfelelőnek. Nem pedig azért, mert teljes 5 óra hosszágú egyhuzamban ülni, az egy kicsit sok, sok még a mulatság-

ból is. Már pedig a tanulás és tanítás nem tartozik a legkellemesebb mulatságok közé. A ki tanítással foglalkozik, az tudja, hogy egy másután csak 3 óra is mennyire kimeríti egy tanárt, mint a tanítványt; a harmadik órán már lankad a figyelem, kimerül a szellem, elfárad a test. Micsoda kin és gyötrelme lenne ezután még két teljes órát kitartani? Ezen a két órán aligha lenne siker, aligha lenne áldás! . . . Más módrol kell tehát gondolkozni. Mi azt hisztük, hogy legjobb lenne a régi rendszer mellett megmaradni. Dél előtt 8—11-ig, délután pedig 1—3-ig tartatnának az előadások; 11—1-ig pihenhet is, ebédelhet is a tanuló. Nem állítjuk, hogy ennél már jobb módot nem lehet kitalálni. Az iskolák beálltáig még van idő efelett gondolkozni.

— **A miskolci vadásztársaság** csütörtökön délután 5 órakor Szűcs Lajos elnöklelt alatt közgyűlést tartott, melynek legérdekesebb tárgya a tisztikar és a választmányi tagok megválasztása volt. Miután az eddigi elnök: Szűcs Lajos állását a tagok kérelme daczára megtartani hajlandó nem volt, a közgyűlés a társaság elnökévé egyhangulag Kun Kálmán nyug. törvénytudó bíróvá választotta meg. Titkárrá: Berner, pénztárnokká: Mazer Lajos választották. A választmány tagjai lettek: Szathmáry József, Kiszely Kázló, dr. Szabó Gyula, dr. Szaffka Dénes, Bársony János, Varjassy Ferencz, Gallovich Győző, Gallovich István és Evva Ernő.

— **Huszáraink kirándulása.** A városunkban állomásozó 12-ik huszárezred egyik százada július hó 29-én egész váratlanul Rimaszombatban termelt. A 65. délczeg huszárból álló csapatot, a Rimaszombatban állomásozó tűzértteg osztály és a szabadkai méntelep tisztikara Jánosi község határában fogadta s azokkal együtt mentek vonult be Rimaszombatba. Másnap huszáraink a rimaszombati tűzérkekkel együtt Losoncra mentek, a honnan néhány napi gyakorlat után, ma azaz szombaton térnek vissza városunkba.

— **Az alkotmányos kiadás.** A képviselő választások idejében az ellenzéki lapok általában beszéltek arról, hogy a kormány a belügyminisztérium útján 720,000 frtot osztott szét korteskedésre. A szabadelvű lapok ezt tagadták, de a kormányt bosszantotta, hogy az összeget, sőt a címeket is kitudták az ellenzéki lapok tudósítói. A kormány kereste az árulót, de nem találta meg; ráfogták tehát arra a nyolcz postatisztre, kik a küldeményről hivataluknál fogva tudomással birhattak. Ezeket mindnyájukat áthelyezéssel büntették; ezt velők július 30-án tudatták. Így helyezték át Lapusni Szedre, György Vilmost Temesvárra, Bolla Henriket Kassára, a többit más helyre. — Édes a bosszú, ha ártatlant ér is.

— **Az üzletvezetőségi palota** építése rohamosan halad előre. A két és félemeletes épület ma estére már fedél alá került, mely alatt Blaú Gyula építész a munkások örömeire koszorú-ünnepélyt rendez. Szívesen gratulálunk úgy az építő vállalkozónak, mint a szorgalmas munkásoknak. Az üzletvezetőség számvevőosztálya — mint halljuk — a Pollák-féle házból már november 1-én az új hivatalos helyiségbe költözik át.

— **A görömbölyi Tapolca** fürdővíze csakugyan elszőköt, de azért sem a fürdőtulajdonos, sem a bérlő nem esett kétségbe. Történt már ilyen eset máskor is ebben a fürdőben, sőt ha jól emlékszünk, a diósgyőri fürdőt is otthagyták pár évvel ezelőtt a víz, de csakhamar visszatérték azt a rendes medrébe. A most eltitnt vizet is megtalálták már, sőt ma délután — mint értesültünk — fürdőni is lehet benne.

— **Az ingyen levelezés titka.** Hiába, manapság az emberek annyira megokosodnak, hogy ki fogják találni, h gyan kell pénz nélkül megélni. Legalább az alábbi példa azt mutatja, hogy már a levelezéshez sem kell pénz és bélyeg. Z. községből kapott egy fiatal ember a napokban egy levelező lapot. Szeretett volna válaszolni rá, de a kegyetlen sors úgy akarta, hogy még csak egy levelezőlapra való pénze se legyen az urfának. Mit tegyen tehát? Hirtelen egy jó ötlete támadt. Megírta a választ egy darab papírra s felragasztotta azt a beirt levelezőlap hátára. Elejére pedig hatalmas betűkkel oda írta; „Vissza, Z.-ra, nincs megengedve ilyen levelezés.” S a levelet újra postára tette. A csel sikerült. A levél visszament Z.-ba. Így lehet már kijátszani a postát is.

— **Ártatlanság és myrthus-koszorú.** Poroszországban, az „erényörök hazájában” a titkos bűnök terjedése ellen kimondta az evangélikus synodus, hogy: „Azok a menyasszonyok, kik erkölcsi szempontból kifogás alá esnek, az esküvő alkalmával sem fátyolt, sem myrthus-koszorút nem ölthetnek magukra”. — Ezt a határozatot egy újságszerkesztő élesen megtámadta s azt a kérdést vetette fel: „vajjon a synodus tagjai, a kik bizonyos nőktől a fátyol és myrthus viseletét megtagadták, elmondhatják-e magukról, hogy teljes ártatlansággal léptek az oltár elé?” . . . Ezért a szerkesztőt egy havi fogházra ítelték.

— **Magyarosító tót.** Érdekes jelenet folyt le tegnapelőtt a miskolci vasuti műhely kapujában. A műhely igen tisztelt cerberusa, a ki derék, jó hazafi, csak az a hibája, hogy zengzetes magyar nyelvünket még mindig erős szláv-dialektusban beszéli — ott állt a műhely kapujában. Egy árvamegyei tót, a ki városunkba beteg fazekak és serpenyők gyógyítása végett rándult le, félénkez járul a nagy férfi színe elé, s köztük tót nyelven a következő párbeszéd fejlődött ki, mely szem és fültanuk fordításában magyar nyelven ekképpen hangzik:

— Van-e munka a gyárban?

— Van bizony, de sok.

— Adnának-e nekem is?

— Nem bizony, de nem.

— Miért nem?

— Azért, mert most nincs üresedés. Várjon, míg valamelyik munkás elpusztul, vagy elpatkól.

— Meddig várjak?

— Hát mit tudom én? . . . Maga különben ne is várjon, maga itt sohasem kap munkát, mert maga barátom — nem tud magyarul.

— Akkor in tanúom — magyarul!

Ez utóbbi feleletet már magyarul mondta az árvamegyei tót. A miskolci műhely hazafias érzelmű kapusától tanulhatna a magyar kir. közlekedésügyi kormány. A kapus azt akarja, hogy a vasuti alkalmazott először tanuljon meg magyarul, azután kap állást; a közlekedésügyi kormány pedig először alkalmaz. Kenyeret ad mindenféle nációnak, hogy azután sohasem tanuljon meg magyarul.

— **A Magyar Hirlap új tanyája.** Még sem oly rossz ez a magyar közönség, mint sokan mondják. Ha pártolásra méltó valamely dolog, úgy szívvel lélekkel felkarolja azt. Még nincsen másfél éve, hogy a Magyar Hirlap, melynek főszerkesztője Horváth Gyula és felelős szerkesztője Fenyő Sándor, megindult s ma már elhagyta régi fészket és átköltözött a József-körút 47. számú palotába. Itt lesz ezentul nemcsak a szerkesztőség, hanem a Magyar Hirlap párját ritkító nyomdája is, a melyben óriási gépek nyomják, hajtogatják és föl is vágják a Magyar Hirlapot. Ott van a Magyar Hirlap kiadóhivatala is, szóval a közönség kényelmére együtt van az egész Magyar Hirlap. Hiszen a közönségnek, mely első percztől kezdve méltányolta a Magyar Hirlap szabadelvttségét, érdekességét és alaposságát, köszönhető e páratlan siker. Természetes, hogy az új, nagyszertű helyiség nem változtat semmit a Magyar Hirlap régi irányán, mely abban kulminál, hogy minél több érdekeset nyújtson a közönségnek. Bebizonyította ezt azzal is, hogy megszerezte Zola regényét, a Háborut is, melyet most közöl a Magyar Hirlap. A Magyar Hirlap új nyomdájában nyomják ezután a Kis Világ című hetenkint megjelenő képes gyermeklapot is, melyet csak a Magyar Hirlap előfizetői szerezhetnek meg, negyedévenként 50 krajczárért. A Magyar Hirlap előfizetési ára ezután is havonként 1 forint 20 krajczár.

Figyelmeztető.

Ma lesz a borsodmegyei orvos-gyógyszerész egyesület közgyűlése a Hámorban.

Vasárnap délután 2 órakor gyűlnek össze az athletakör turista osztályának tagjai a diósgyőri fürdőnél kirándulásra.

A szerkesztő postája.

Majthényi Endre úrnak Felső Ábrányban. — Levelét a kiadónak átadtuk, s reméljük, hogy a lap ezután pontosan fog menni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Halász Sándor
Kiadó: Wesselenyi és Kőnig.

A miskolczi általános fogyasztási szövetkezet áru-csarnok Széchenyi-utcza, „Pest városa“.

Van szerencsénk a **fogyasztási szövetkezeti tagok** tudomására hozni, hogy **folyó évi augusztus hó 1-től** fogva a szövetkezeti áru-csarnokban,

a fűszer szakmába vágó összes cikkek, az igazgatóság által havonta megállapítandó árjegyzék szerint

fognak az tagok részére kiszolgáltatni, mely árjegyzék az igazgatóság által **aláírva** az áru-csarnokban közszemlére kifüggesztve lesz.

Felhivatnak egyúttal mindazok, kik a szövetkezethez mint tagok óhajtanak belépni, hogy ebbeli óhajukat az áru-csarnokban lévő aláírási iven jegyezzék be.

Miután a mindennapi fogyasztási cikkek az eddigi szokásos árakhoz képest **5—10—15 sőt 20%-al** olcsóbb árban lettek megállapítva, a mint azt a mai napon a tagoknak kézbesített és az áru-csarnokban közszemlére kifüggesztett árjegyzék is igazolja, a t. közönség csak saját érdekében cselekszik, ha tömegesen az egylet tagjai közzé sorakozik.

Tisztelettel

Szöke Dániel, igazg. czéggjegyző. Veskovy Zs. Jenő, igazgató. Mildner Géza, igazg. jegyző. Steinfeld László, igazg. tag.

Hirdetések

elaprészére felvételnek

a kiadóhivatalban

WESSELÉNYI és KÖNIG könyvnyomdájában.

HIRDETMÉNY.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy boldogult férjem által fentartott

kosár, kocsikas és nád-székfonó-üzletet

tovább folytatom és azt továbbra is a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom.

Miskolcz, 1892. július hó 26-án. 2-3

Tisztelettel

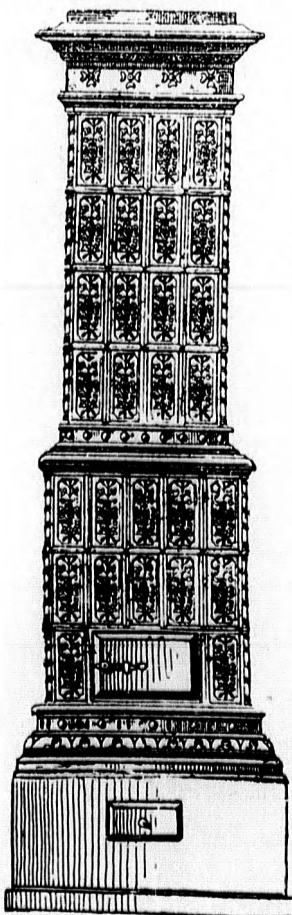
özv. Zöldfay Jánosné

Szemere-utcza 13. szám.

VLADÁR KÁROLY

cserépkályhagyára 9-16

MISKOLCZON, FAZEKAS-UTCZA 38.

Cserépkályhám

a legolcsóbbaktól a legfinomabbakig, első rendű tűzmentes agyagjából a legdivatosabb berlini minták szerint készülnek, úgy fa, mint kőszén fűlésre és a legnagyobb tüzelés helyét alására berendezve.

Raktáron áll folyton 100 kész kályha választás végett, úgy hogy bármily nagyságu háló, látogató, vendég és más szobák részére szükségelt kályha rögtön elszállíttatik és embereim által felállíttatik.

Mindennemű felvilágosítással és képes árjegyzékkel készséggel és rögtön szolgálók.

Kiváló tisztelettel

Vladár Károly

Miskolczon.

➡ Csak még december hó végéig tart! ➡

KOVÁCS LAJOSNÁL

➡ Miskolczon, Széchenyi-utcza 90-ik szám Ment-szálloda alatt ➡

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

NAGY VÉGELADÁS

az üzlet végleges felozlatása miatt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

uri és női divatkereskedésemet beszüntetem,

minélfogva üzletem sürgős lebonyolítása végett raktáromon lévő

őszi és téli női-ruhakelmék

fekete és színes selyembársonyok, plüschek, ruhadiszek, asztalneműek és kávékészletek, fehér csipkefüggönyök, ágytakarók, lábpokróczok, harisnyák, keztyű, férfiingek, férfi alsó nadrágok és más elő nem sorolt szükségeltető apróságok

— bámulatos olcsó áron adatnak el. —

➡ Gazdaság és háztartásoknak! ➡

JUHÁSZ JÓZSEF

fűszer- és vegyeskereskedő

börkenőcs-készítménye

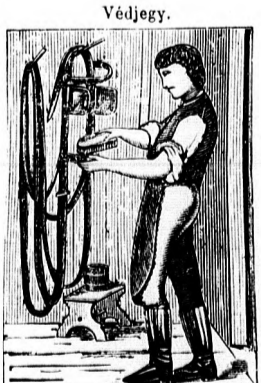
MISKOLCZON.

Védjegy.

Börkenőcsöm szerencsés összetételénél fogva, nemcsak puhít, de a bőrnek frisszint adva, azt teljesen vízhatlanná teszi, mi által a bőr puhasága sokáig megmarad, nem piszkol és szaga nem kellemetlen, miért is **lőszerszám, kocsi-bőr, bőrpülés és láb-beleik gondozásánál** kitűnő szolgálatot teend, sőt a lábbelieknél nedves időben egészségi szempontból határozottan figyelmet érdemel. Használatban nem levő bőrtárgyak, ha kenőcsömmel vastagabban, mint a mennyit a bőr beiszik, bekenetnek, ez esetben a bőr egész felületén egy bőr képződik, mely nem penészedik és az így bevont bőrnemű évekig puhán tartható.

Kenőcsöm minőség tekintetében minden eddig használt börkenőcsöt felülmul s oly kiadó, hogy bármely e célra használt zsiradéknál olcsóbbnak tekinthető. 3-3

Védjegy.

Kaphatók: 1 frt 20 kr., 60 kr., 30 kr. és 12 kros bádogdobozokban.

Hogy silány utánzásokkal a tisztelt közönség félrevezethető ne legyen, kéretik a dobozon levő nevem, sőt a nagyobbakon fenti védjegyemre is figyelni, annál is inkább, mert tudomásomra jött, hogy az enyéimékhöz hasonló dobozokban a bőrre igen káros hatású olcsó ásványzsiradék adatik el.

BIZONYÍTVÁNY.

Alólírott bizonyítom, miszerint miskolczi lakos Juhász József úr börkenőcsét házamnál használtam, azt mind lábbelikekre, mind hámkra sat. sat. jónak és ezélszerűnek tapasztaltam, olyannak, mely a bőrnek puhaságot kölcsönöz, fekete színt ad s mellette nem fest. Azok után fent nevezett börkenőcsöt mindenkinek ajánlom. — Alsó-Zsolczán, szeptember 11-én 1884.

Báró Vay Béla, m. p., főispán.

Ama börkenőcs között, melyeket eddig használtunk, az ön által gyártottat találtuk legjobbnak, mivel a bőrnek a nélkül, hogy piszkolna, fénylő fekete színt ad, a mellett azt puhává vízhatlanná teszi. — Ezenbörkenőcsöt mi állandóan használjuk — azt jelzett előnyénél fogva — másoknak is bátran ajánljuk. — Tisztelettel, Borsod-Miskolczi gőzmalomrészevénytársaság

Radvány István, m. p.